

Sygn. akt: III U 1589/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 stycznia 2014 r. w O.

sprawy z odwołania J. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 30 sierpnia 2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje J. C. prawo do emerytury od dnia 01.07.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.08.2013r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił przyznania ubezpieczonemu J. C. prawa do emerytury.

J. C. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Odwołujący nie zgadzał się z treścią rozstrzygnięcia ZUS.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. ZUS opierał swoje stanowisko na ustaleniach poczynionych w trakcie postępowania przed tym organem zgodnie z którymi odwołujący nie zgromadził wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych, a tym samym nie spełnił wymogów nabycia uprawnień emerytalnych.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce Sąd pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył co następuje:

J. C. urodził się w dniu(...)

Podstawą do ubiegania się przez odwołującego o prawo do emerytury jest art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu od 1 stycznia 2013 roku w zw. z §4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż urodził się on (...) roku. Zgodnie z tymi przepisami prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po 1 stycznia 1949 roku, jeżeli:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego lub złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem ZUS na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999r. udowodnił 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 roku okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w Rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W dniu 4.07.2013r. J. C. złożył w oddziale ZUS wniosek o ustalenie uprawnień emerytalnych w obniżonym wieku emerytalnym. ZUS po analizie dostarczonej przez ubezpieczonego dokumentacji ustalił, że odwołujący nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, na dzień 1.01.1999r. zgromadził staż pracy wynoszący 25 lat 6 miesięcy i 23 dni okresów składkowych.

Organ rentowy ustalił ponadto, że odwołujący nie zgromadził żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, gdyż ubezpieczony nie przedstawił świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z okresu od 8.06.1973r. do 14.03.1983r. i od 2.11.1983r. do 9.06.1989r. uznając, że przedstawione świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach za powyższe okresy nie odpowiadają wymogom formalnym. Na podstawie tych ustaleń decyzją z dnia 19.07.2013r. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury.

J. C. po wydaniu w/w decyzji uzupełnił dokumentację przekazując do ZUS świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach obejmujące okres pracy od 8.06.1973r. do 14.03.1983r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych po analizie uzupełnionej dokumentacji ubezpieczonego decyzją z dnia 30.08.2013r. ponownie odmówił J. C. prawa do emerytury uznając, że ubezpieczony nie spełnia wymogu posiadania 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach dostarczone przez odwołującego zawierały błędy formalne uniemożliwiające ich uznanie a tym samym zaliczenie tych okresów do stażu pracy w szczególnych warunkach.

Jedyną kwestią sporną, z którą nie zgadzał się odwołujący a zarazem ostatnim warunkiem wymaganym do nabycia uprawnień emerytalnych przez J. C. było ustalenie czy w spornych okresach pracy w Spółdzielni (...), w M. od 8.06.1973r. do 14.03.1983r. i od 2.11.1983r. do 9.06.1989r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uznał w/w okresów pracy odwołującego gdyż świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach przedstawione przez odwołującego zawierały braki formalne - podany w nich charakter pracy odwołującego się nie odpowiadał ściśle Wykazowi A załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, przed Sądem ubezpieczeń możliwe jest wykazywanie okoliczności, od których zależy nabycie uprawnień o emerytury wszelkimi dowodami (wyrok SN z dnia 06.09.1995r., II URN 23/95, OSNP 1996/5/77, wyrok SN z dnia 02.02.1996r., II URN 3/95, OSNP 1996/16/239) dlatego też Sąd dopuścił dowód z przesłuchania zawnioskowanych świadków.

Świadek **W. C.** zeznał, że razem z odwołującym pracował w Gminnej Spółdzielni (...), w M. M., gdzie był przełożonym odwołującego przez ok. 8 lat. Zgodnie z zeznaniami świadka odwołujący był pracownikiem placowym czyli zajmował się wydawaniem materiału i porządkami z tym związanymi. Odwołujący zajmował się wydawaniem materiałów w postaci nawozów, w skład których wchodziły sól potasowa, superfosfat pylisty, siarczan amonu i wszystkie rodzaje wapna, odwołujący przy pomocy łopaty ręcznie ładował i rozładowywał towar z wagonów dla drobniejszych klientów. Obowiązkiem odwołującego było także sprzątniecie pozostałego przy załadunku materiału stanowisko pracy w dokumentacji było określone jako robotnik magazynowy. Odwołujący zajmował się ponadto ręcznym załadunkiem eternitu, wszystkie prace odwołujący wykonywał w pełnym wymiarze czasu pracy, a częstą także w niedziele. Świadek dodatkowo oświadczył, że w magazynie którym kierował istniała grupa załadunkowo- wyładunkowa, która zajmowała się przyjmowaniem i umieszczaniem materiałów w magazynie, ale wydaniem towaru zajmował się jedynie odwołujący.

Świadek **R. G.** również pracował wraz z odwołującym przez pewien okres w Gminnej Spółdzielni. Zgodnie z zeznaniami świadka odwołujący pracował przy produkcji mieszanek paszowych. Praca polegała na dowożeniu składników do produkcji, które były następnie wymieszane oraz na odbieraniu wymieszanych składników. Praca była wykonywana w dużym zapyleniu, świadek nie potrafił podać nazwy stanowiska jakie posiadał wykonując te czynności.

Świadek **J. R.** również wraz z odwołującym pracował w mieszalni pasz w GS. Odwołujący wraz z świadkiem wykonywał prace związane z produkcją śrut dla kur i świń. Świadek pracował na innej zmianie niż odwołujący zastępując go i wykonując te same czynności co J. C.. Praca świadka i odwołującego polegała na wożeniu worków ze zmielonym ziarnem i wsypywaniu tych produktów do maszyny, która je mieszała. Prace wykonywane były w zapyleniu a nazwa stanowiska na którym był zatrudniony świadek to robotnik mieszalni pasz. Podczas produkcji pasz nie wykorzystywano nawozów ponadto świadek dodał, że z powodu astmy- pylicy zmuszony był do zaprzestania pracy i przejścia na emeryturę.

Sąd po zapoznaniu się z dokumentacją rentową świadków J. R. oraz R. G. ustalił, że otrzymali oni prawo do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Z pozyskanych w toku postępowania akt osobowych odwołującego się wynika, że w okresie od został zatrudniony jako pracownik fizyczny Mieszalni Pasz (zakres czynności z dn. 8.06.1973r.) i takim charakterze pracował do 14.03.1983r. Następnie od 2.11.1983r. do 9.06.1989r. pracował jako robotnik magazynowy (zmiana warunków pracy z dnia 2.11.1983r., podanie z dnia 9.06.1989r.).

Zeznania świadków korespondują z wyjaśnieniami oraz zeznaniami złożonymi przez odwołującego w charakterze strony, jak również z dokumentacją zgromadzoną w aktach osobowych. J. C. zeznał, że jego praca w (...) przy przetwórstwie paszy polega na wożeniu do maszyny śruty pszennej, żytniej i otrębów. Praca była wykonywana w zapyleniu a pakowanie pasz odbywało się ręcznie przy użyciu łopat do papierowych worków, które następnie były zaszywane przez innych pracowników. Następnie w latach 80-tych został przeniesiony do magazynu, gdzie wydawał rolnikom nawozy i mieszanki. Pakowanie wykonywał ręcznie do worków, które ręcznie wiązał i ważył. Praca wykonywana była w zapyleniu gdyż przesypywany towar strasznie kurzył. Odwołujący zeznał, że zajmował się również wydawaniem nawozów, śruty, chemii i dodatków dla gospodarzy, a także eternitu i węgla. Praca wykonywana była w pełnym wymiarze czasu pracy, a często także w niedziele. Wydawany towar był już towarem wytworzonym i odwołujący nie pracował jak pracownik mieszania a jedynie jako robotnik magazynowy.

Dodatkowo odwołujący zeznał, że przez pewien okres miał wpisane stanowisko robotnika grupy przeładunkowej, ale charakter jego pracy nie różnił się o wydawaniu towaru jako pracownik magazynowy.

Sąd uznał zeznania świadków, jak również odwołującego za wiarygodne i rzetelne. Świadkowie wypowiadali się w sposób swobodny i bez objaw zafałszowania. Świadkowie z racji pracy z odwołującym mieli wiedzę na temat jego pracy i warunków jej wykonywania. Nie bez znaczenia dla oceny zeznań pozostaje fakt, że świadkowie byli osobami obcymi dla odwołującego i nie mieli interesu w składaniu fałszywych zeznań celem przyznania uprawnień rentowych J. C..

Sąd przy ocenie spornych okresów miał również na uwadze, że świadkowie R. G. i J. R. wykonując podobne prace co odwołujący przy produkcji paszy otrzymali uprawnienia emerytalne w obniżonym wieku, nie kwestionowane przez ZUS.

Sąd mając na względzie powyższe ustalił, że J. C. w okresie od **8.06.1973r. do 14.03.1983r.** wykonywał stale i w pełnym wymiarze prace przy wytwarzaniu śruty, które to stanowisko odpowiada wymienionemu w Wykazie A dział X poz. 10 załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a w okresie **od 2.11.1983r. do 9.06. 1989r.** wykonywał stale i w pełnym wymiarze prace magazynowe załadunkowe, rozładunkowe wyrobów gotowych – pylistych, która to praca odpowiada wymienionej w wykazie A dziale IV poz.40 załącznika do Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a ponadto zgodnie z Zarządzeniem Nr 16 Ministra Rolnictwa, Leśnictwa Gospodarki Żywnościowej z dnia 31 marca 1988r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. Urz. MRiRW z 1988r., Nr 2, poz.4) określone szczegółowo w Dziale X pod pozycją 10. – Prace przy wytwarzaniu mąki, kasz, płatków i śruty pod poz.5 jako robotnik magazynowy i magazynier surowców paszowych i pasz. ***Łącznie okres pracy w warunkach szczególnych wyniósł 15 lat, 4 miesiące i 15 dni.***

Zgodnie z powyższymi ustaleniami Sąd uznał, że odwołujący spełnia wszystkie wymagane prawem warunki nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym i z tego względu na mocy art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. C. praw do emerytury począwszy od 1.07.2013r.

Odwołujący swój wniosek o ustalenie uprawnień emerytalnych złożył 4.07.2013r. i w dacie złożenia tego wniosku spełniał już wszystkie warunki nabycia tych uprawnień dlatego zgodnie z art. 129 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Sąd przyznał te prawo począwszy od pierwszego dnia miesiąca, w którym wpłynął wniosek ubezpieczonego.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do emerytury, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującemu prawa do wcześniejszej emerytury. Dopiero na etapie postępowanie sądowego po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego odwołujący w sposób niewątpliwy wykazał, że zgromadził wymagany ustawą 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych, co pozwoliło na przyznanie J. C. prawa do emerytury.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.